

ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка»

Факультет педагогіки і психології

КАФЕДРА СОЦІАЛЬНОЇ ПЕДАГОГІКИ

СЕРТИФІКАТ

№1/9870
засвідчує, що

НОХРІНА Ірина

пройшов(-ла) курс Всеукраїнського вебінару

„СОЦІАЛЬНА РОБОТА БЕЗ КОРДОНІВ: ІННОВАЦІЇ, ТРЕНДИ, ДОСВІД”

90 год., кількість кредитів ЄКТС – 3
з 25 листопада 2025 р. по 5 травня 2026 р.

Ректор

Олена КАРАМАН

Лубни – 2026

ДОДАТОК

№1/9870

Тематичний зміст Всеукраїнського вебінару «СОЦІАЛЬНА РОБОТА БЕЗ КОРДОНІВ: ІННОВАЦІЇ, ТРЕНДИ, ДОСВІД»

№	Дата проведення	Тема	Спікер	Компетентності
1.	25.11.2025 р.	Some aspects of working narratively with experiences of trauma (aspects of narrative therapy) – <i>Деякі аспекти роботи з травмою через наративну терапію</i>	Ovidiu GAVRILOVICI , Ph.D, Associate professor Faculty of Psychology and Educational Sciences Director of Doctoral School of Psychology and Educational Sciences at UAIC «Alexandru Ioan Cuza» University of Iasi, Romania (UAIC)	<ul style="list-style-type: none">– використовувати комунікативні та емоційно-регулятивні навички у взаємодії з постраждалими особами, проявляючи емпатію, толерантність і професійну відповідальність;– знати та застосовувати принципи травмоорієнтованого підходу, кризового консультування і першої психологічної допомоги постраждалим;– забезпечувати конфіденційність, добровільність, інформовану згоду, недискримінацію та недопущення повторної травматизації під час роботи з постраждалими;– оцінювати емоційні, психологічні та соціальні наслідки насильства для різних категорій постраждалих з урахуванням вікових, соціальних і гендерних особливостей;– оцінювати потреби постраждалих осіб та планувати індивідуальні маршрути підтримки з урахуванням їхніх ресурсів, готовності до змін і соціального оточення;– формувати довірливу взаємодію з дітьми та підлітками, виконувати роль відповідального дорослого у питаннях підтримки, наставництва й захисту;– спрямовувати постраждалих до спеціалізованих служб і ресурсів для отримання комплексної допомоги.

2.	02.12.2025 p.	Social Work with people with disabilities and professional interaction – <i>Соціальна робота з людьми з інвалідністю та професійна взаємодія</i>	<p>Sofia ANDERSSON, Universitetsadjunkt i socialt arbete VFU-ansvarig på Socionomprogrammet Institutionen för Sociala och Psykologiska studier Fakulteten för Humaniora och Samhällsvetenskap Karlstads universitet / Karlstad University, Sweden</p>	<ul style="list-style-type: none"> – оцінювати потреби клієнтів та планувати індивідуальні маршрути підтримки з урахуванням ресурсів особи, готовності до змін і соціального середовища; – володіти базовими знаннями та практичними навичками кейс-менеджменту, включаючи оцінку потреб, планування, координацію послуг, моніторинг і завершення випадку; – організовувати міжвідомчу та міждисциплінарну взаємодію з психологами, медиками, соціальними працівниками, освітянами, громадськими організаціями та іншими суб'єктами соціальної підтримки; – інформувати клієнтів про їхні права, механізми захисту та можливості отримання психологічної, соціальної й правової допомоги; – формувати безпечне, інклюзивне та недискримінаційне середовище, сприяти забезпеченню рівних прав і можливостей для осіб з інвалідністю; – визначати бар'єри та виклики, що перешкоджають соціальній інтеграції та повноцінній участі осіб з інвалідністю в суспільстві; – спрямовувати клієнтів до спеціалізованих служб і ресурсів для отримання комплексної допомоги.
3.	09.12.2025 p.	Social Work in school settings – <i>Соціальна робота у школі</i>	<p>Jenny HÖGLUND, Senior Lecturer Social Work Programme coordinator / Bachelor of Science in Social work, Karlstad University, Sweden</p> <p>Fredrik MALM, Special Educator Nobelgymnasiet, Karlstad Municipality, Sweden</p>	<ul style="list-style-type: none"> – використовувати комунікативні та емоційно-регулятивні навички у взаємодії з учнями, батьками, педагогами та іншими учасниками освітнього процесу, проявляючи емпатію, толерантність і професійну відповідальність; – забезпечувати конфіденційність, інформовану згоду, недискримінацію та дотримання етичних принципів у роботі з дітьми та підлітками; – ідентифікувати соціальні, психологічні та поведінкові проблеми учнів, а також фактори ризику в освітньому середовищі;

				<ul style="list-style-type: none"> – оцінювати потреби дітей та підлітків і планувати індивідуальні маршрути соціально-педагогічної підтримки; – організувати міждисциплінарну взаємодію з педагогами, психологами, соціальними працівниками, службами у справах дітей, правоохоронними органами та громадськими організаціями; – сприяти соціалізації, адаптації та розвитку життєвих компетентностей учнів; – інформувати учасників освітнього процесу про можливості отримання соціальної, психологічної та правової допомоги.
4.	16.12.2025 р.	<p>Educational, social and therapeutic work with refugees and migrants – in the context of cultural differences / othernesses – <i>Освітня, соціальна та терапевтична робота з біженцями та мігрантами – у контексті культурних відмінностей/іншості</i></p>	<p>Wolf BLOEMERS, Prof. Dr. Dr. h.c. et Prof. h.c. mult, Germany</p>	<ul style="list-style-type: none"> – забезпечувати дотримання етичних принципів, конфіденційності, інформованої згоди та недискримінації у роботі з людьми з різним культурним і міграційним досвідом; – розуміти вплив культурних відмінностей, міграційного досвіду та соціальної «іншості» на адаптацію, поведінку та психоемоційний стан осіб; – планувати та реалізовувати індивідуальні маршрути соціальної, освітньої та психосоціальної підтримки для осіб з міграційним досвідом; – володіти базовими навичками кейс-менеджменту у роботі з біженцями та мігрантами, включаючи оцінку потреб, координацію послуг і моніторинг підтримки; – організувати міжвідомчу та міжкультурну взаємодію з соціальними службами, освітніми установами, медичними та громадськими організаціями; – сприяти соціальній адаптації, інтеграції та інкультурації біженців і мігрантів у новому соціальному середовищі; – застосовувати принципи культурно чутливого та травмоорієнтованого підходу в соціальній, освітній і терапевтичній роботі.

5.	13.01.2026 р.	Експертне оцінювання щодо запобігання рецидиву насильницької поведінки кривдників у сім'ї	<p>Іванна ПАРФАНОВИЧ, доктор педагогічних наук, професор, професорка кафедри психології та соціальної роботи Західноукраїнського національного університету</p>	<ul style="list-style-type: none"> – ідентифікувати фактори ризику та індикатори можливого повторного вчинення домашнього насильства (рецидиву) кривдниками; – застосовувати інструменти експертного оцінювання поведінки кривдника з урахуванням соціальних, психологічних та ситуаційних чинників; – використовувати міждисциплінарний підхід в оцінюванні ризиків рецидиву насильства із залученням психологів, соціальних працівників, правоохоронців та медичних фахівців; – застосовувати принципи етичності, неупередженості, конфіденційності та професійної відповідальності під час роботи з кривдниками та постраждалими; – використовувати знання про правові механізми реагування на домашнє насильство та заходи впливу на кривдників.
6.	20.01.2026 р.	Мобінг та ейджизм як порушення прав людини: шляхи запобігання і протидії	<p>Ольга КІЗЬ, кандидат психологічних наук, доцентка кафедри психології, керівниця Центру гендерних досліджень та впровадження політики рівних прав і можливостей Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка</p> <p>Оксана КІКІНЕЖДІ, доктор психологічних наук, професорка кафедри психології, співкерівниця Центру гендерних досліджень</p>	<ul style="list-style-type: none"> – оперувати поняттями мобінгу та ейджизму як формами порушення прав людини, розрізняючи їх прояви, види та контексти виникнення; – ідентифікувати ознаки мобінгу та ейджизму в трудовому, освітньому та соціальному середовищі, а також фактори їх виникнення; – аналізувати соціально-психологічні наслідки мобінгу та ейджизму для особистості, колективу та організації; – застосовувати інструменти раннього виявлення, профілактики та реагування на випадки мобінгу й ейджизму; – використовувати нормативно-правову базу у сфері захисту прав людини для запобігання та протидії дискримінаційним практикам; – інформувати учасників освітнього, трудового та соціального середовища про їхні права та механізми захисту від дискримінації;

			та впровадження політики рівних прав і можливостей Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка	<ul style="list-style-type: none"> – взаємодіяти з міждисциплінарними командами та відповідними інституціями для реагування на випадки мобінгу та ейджизму; – оцінювати ефективність заходів із запобігання та протидії дискримінаційним практикам у різних соціальних середовищах.
7.	27.01.2026 р.	Сексуальні домагання в трудових відносинах: виявлення, протидія і попередження	<p>Ольга КІЗЬ, кандидат психологічних наук, доцентка кафедри психології, керівниця Центру гендерних досліджень та впровадження політики рівних прав і можливостей Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка</p> <p>Оксана КІКІНЕЖДІ, доктор психологічних наук, професорка кафедри психології, співкерівниця Центру гендерних досліджень та впровадження політики рівних прав і можливостей Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка</p>	<ul style="list-style-type: none"> – оперувати поняттям сексуальних домагань у трудових відносинах, розрізняючи їх форми, прояви та контекст виникнення; – ідентифікувати ознаки сексуальних домагань у робочому середовищі та фактори ризику їх виникнення; – аналізувати соціально-психологічні наслідки сексуальних домагань для працівників і організаційного середовища; – застосовувати інструменти раннього виявлення, реагування та попередження випадків сексуальних домагань у трудових колективах; – забезпечувати дотримання принципів недискримінації, гендерної рівності, етичності та професійної відповідальності у професійній взаємодії; – організовувати ефективну комунікацію та підтримувальну взаємодію з постраждалими особами з урахуванням принципів конфіденційності та безпеки; – інформувати працівників про їхні права, механізми захисту та процедури реагування на випадки сексуальних домагань; – взаємодіяти з керівництвом організацій, службами безпеки праці та іншими інституціями для реагування на випадки домагань.
8.	17.02.2026 р.	Лінза безбар'єрного спілкування» як основний підхід у роботі соціального робітника з	Вікторія АНЩЕНКО , доктор педагогічних наук, професор, професорка кафедри педагогіки та професійної	<ul style="list-style-type: none"> – використовувати комунікативні навички, що забезпечують доступність, зрозумілість і чутливість спілкування з урахуванням індивідуальних потреб клієнта;

		клієнтами, які перебувають у складних життєвих обставинах	етики Пенітенціарної академії України	<ul style="list-style-type: none"> – забезпечувати недискримінаційний, інклюзивний та етично виважений підхід у взаємодії з різними категоріями клієнтів; – ідентифікувати комунікативні бар'єри (соціальні, психологічні, культурні, фізичні) та застосовувати способи їх подолання; – адаптувати форми та методи спілкування відповідно до вікових, соціальних, культурних та індивідуальних особливостей клієнтів; – формувати довірливі професійні відносини з клієнтами, які сприяють ефективному наданню соціальної допомоги; – використовувати принципи емпатійного слухання, поваги до гідності та підтримувальної комунікації у роботі з клієнтами; – організовувати міждисциплінарну взаємодію для забезпечення безбар'єрного доступу клієнтів до соціальних послуг; – сприяти формуванню безбар'єрного середовища у соціальній роботі на рівні організацій і громад.
9.	24.02.2026 р.	Діти з особливими освітніми потребами: рівні підтримки	Оксана ДУЮН , практичний психолог, членкиня НПА, клінічний психолог, ВГО «Арт-терапевтична асоціація», Харківський осередок, ART-Kharkiv, логопед, дефектолог, корекційний педагог	<ul style="list-style-type: none"> – оперувати базовими поняттями інклюзивної освіти та категорією «діти з особливими освітніми потребами», розуміючи їх різноманітність і індивідуальні освітні потреби; – ідентифікувати бар'єри у навчанні, соціальній адаптації та розвитку дітей з особливими освітніми потребами в освітньому середовищі; – застосовувати принципи інклюзивного підходу та безбар'єрного освітнього середовища у роботі з дітьми; – забезпечувати етичне, недискримінаційне та партнерське спілкування з дитиною та її сім'єю; – сприяти соціалізації, адаптації та включенню дітей з особливими освітніми потребами в освітнє середовище;

				<ul style="list-style-type: none"> – запобігати стигматизації та соціальному виключенню дітей з особливими освітніми потребами.
10.	03.03.2026 р.	Освітні ресурси і програми Ради Європи	Олена ЧЕРНИХ , керівниця проекту Ради Європи "Молодь за демократію в Україні: Фаза IV", Офіс Ради Європи в Україні	<ul style="list-style-type: none"> – оперувати знаннями про освітні ресурси і програми Ради Європи, їх мету, структуру та основні напрями діяльності; – інтегрувати європейські підходи до формування компетентностей, зокрема у сфері прав людини, інклюзії та міжкультурної взаємодії; – впроваджувати елементи неформальної та інформальної освіти, рекомендовані в межах європейських освітніх програм; – аналізувати кращі європейські практики у сфері освіти, соціальної роботи та молодіжної політики; – організовувати навчальну та просвітницьку діяльність із використанням матеріалів і методик Ради Європи; – сприяти формуванню демократичної культури, толерантності та поваги до прав людини в освітньому середовищі; – оцінювати ефективність застосування європейських освітніх ресурсів у професійній діяльності.
11.	10.03.2026 р.	Цінності військового лідера: соціально-психологічний аспект	Інна МУРАВСЬКА , майор, заступник начальника центру розмінування з психологічної підтримки персоналу військової частини А 2641	<ul style="list-style-type: none"> – оперувати базовими поняттями військового лідерства та його соціально-психологічними складовими; – аналізувати систему цінностей військового лідера та їх вплив на ефективність управління й взаємодію в колективі; – визначати роль морально-етичних, професійних і гуманістичних цінностей у формуванні авторитету військового лідера; – розуміти соціально-психологічні механізми впливу лідера на групову згуртованість, мотивацію та дисципліну; – застосовувати навички ефективної комунікації та емоційної регуляції у контексті лідерської взаємодії; – враховувати індивідуально-психологічні особливості військовослужбовців у процесі лідерської діяльності;

				<ul style="list-style-type: none"> – формувати навички відповідального, етичного та людиноцентричного лідерства у військовому середовищі.
12.	17.03.2026 р.	Профілактика дезадаптації учнів у різних соціальних інституціях та підготовка майбутніх фахівців соціальної галузі до її здійснення	Валентина КОСТИНА , доктор педагогічних наук, професор, професорка кафедри соціальної роботи і соціальної педагогіки ХНПУ імені Г. С. Сковороди	<ul style="list-style-type: none"> – оперувати поняттям шкільної та соціальної дезадаптації учнів, розуміти її прояви, рівні та чинники виникнення; – ідентифікувати соціально-психологічні, сімейні та освітні фактори ризику дезадаптації учнів у різних соціальних інституціях; – застосовувати інструменти раннього виявлення ознак дезадаптації та профілактики соціальних і поведінкових труднощів у дітей і підлітків; – формувати у майбутніх фахівців соціальної сфери професійні компетентності щодо профілактики дезадаптації; – забезпечувати етичну, недискримінаційну та інклюзивну взаємодію з учнями та їхніми сім'ями; – сприяти соціалізації, адаптації та розвитку життєстійкості учнів у різних соціальних інституціях.
13.	31.03.2026 р.	Бажання та збудження (з досвіду роботи з військовослужбовцями та членами їх сімей)	Володимир КАРАЧЕВЦЕВ , психотерапевт, сексолог	<ul style="list-style-type: none"> – розуміти особливості психоемоційних станів військовослужбовців і членів їхніх сімей, зокрема емоційної напруги, стресових реакцій та афективних переживань; – аналізувати вплив травматичного досвіду військової служби та воєнних подій на емоційну сферу особистості та міжособистісні стосунки в сім'ї; – розпізнавати прояви порушень емоційної регуляції, підвищеної тривожності, напруження та інших психологічних реакцій у клієнтів; – застосовувати базові методи психосоціальної підтримки, спрямовані на стабілізацію емоційного стану та відновлення ресурсності особистості; – сприяти розвитку навичок саморегуляції, стресостійкості та психологічної адаптації у військовослужбовців і членів їхніх сімей.

14.	07.04.2026 р.	Реінтеграція через лідерство. Трансформація бойового досвіду як чинник формування лідерської позиції ветеранів у громадах»	Наталя КАБУСЬ , д.пед.н., професор кафедри соціальної роботи і соціальної педагогіки Харківського національного педагогічного університету імені Г.С.Сковороди	<ul style="list-style-type: none"> – розуміти сутність реінтеграції ветеранів у громади та роль лідерства як одного з ключових механізмів соціальної адаптації; – визначати соціально-психологічні чинники формування лідерської позиції ветеранів у громадському середовищі; – розпізнавати ресурси та ризики посттравматичного досвіду у процесі соціальної реінтеграції; – застосовувати підходи соціально-психологічної підтримки, спрямовані на розвиток лідерського потенціалу ветеранів; – сприяти розвитку громадської активності, соціальної відповідальності та участі ветеранів у житті громади; – оцінювати ефективність програм реінтеграції через розвиток лідерства та соціальної участі ветеранів.
15.	14.04.2026 р.	Навички діалектичної поведінкової терапії	Вікторія АНИЩЕНКО , доктор педагогічних наук, професор, професорка кафедри педагогіки та професійної етики Пенітенціарної академії України	<ul style="list-style-type: none"> – розуміти теоретичні засади діалектичної поведінкової терапії (ДПТ) та її місце у сучасній психосоціальной практиці; – оперувати базовими поняттями ДПТ, зокрема «діалектика», «емоційна дисрегуляція», «дистрес-стійкість», «майндфулнес»; – розпізнавати прояви емоційної дисрегуляції, імпульсивної та саморуйнівної поведінки у клієнтів; – застосовувати базові навички майндфулнес (усвідомленості) у професійній взаємодії з клієнтами; – використовувати техніки дистрес-стійкості для подолання кризових станів та емоційного перевантаження; – забезпечувати емпатійну, неосудливу та безпечну комунікацію у роботі з емоційно вразливими клієнтами; – дотримуватися етичних принципів конфіденційності, добровільності та професійної відповідальності; – запобігати професійному вигоранню через застосування навичок саморегуляції, усвідомленості та стрес-менеджменту.

16.	21.04.2026 р. 28.04.2026 р.	Grief and Loss: Understanding the Stages and Supporting Survivors in the Healing Process – <i>Горе та втрата: розуміння етапів та підтримка тих, хто вижив у процесі зцілення</i>	Aditi GUPTA , Master's degree holder, psychologist, doctoral intern specializing in psychological trauma (USA)	<ul style="list-style-type: none"> – розуміти психологічну природу горя та втрати, їхні індивідуальні та соціокультурні особливості прояву; – оперувати знаннями про етапи переживання горя та можливі варіанти адаптації до втрати; – розпізнавати у клієнтів прояви нормального та ускладненого процесу горювання; – визначати психологічні, емоційні та соціальні наслідки втрати для різних категорій осіб; – використовувати навички емпатійної та підтримувальної комунікації у взаємодії з людьми, які переживають втрату; – забезпечувати безпечне, конфіденційне та неосудливе середовище для переживання горя; – використовувати елементи травмоорієнтованого підходу у роботі з людьми, які пережили втрату.
17.	05.05.2026 р.	Булінг та мобінг в умовах воєнного стану: стратегії профілактики	<p>Ірина НОХРІНА – викладачка кафедри соціальної педагогіки та соціальної роботи Київського столичного університету імені Бориса Грінченка</p> <p>Ольга ШВЕД – кандидат соціологічних наук, доцент, доцентка кафедри соціальної педагогіки та соціальної роботи Київського столичного університету імені Бориса Грінченка</p>	<ul style="list-style-type: none"> – здатність розрізняти поняття булінгу, мобінгу, кібербулінгу та інших форм насильницької поведінки; – уміння виявляти ознаки психологічного насильства, дискримінації та емоційного тиску в освітньому й професійному середовищі; – уміння визначати фактори ризику виникнення конфліктів, агресії та соціальної напруженості; – уміння організувати безпечне та підтримувальне освітнє або робоче середовище; – уміння проводити інформаційно-просвітницьку роботу щодо формування толерантності та культури взаємоповаги; – здатність враховувати психоемоційний стан дітей, молоді та дорослих в умовах війни; – навички розвитку емоційної стійкості, стресостійкості та психологічної безпеки; – здатність формувати культуру підтримки, взаємодопомоги та соціальної відповідальності у колективі.